

Да, Петъръ Дянката безъ да ходи на училище, измислилъ чудни зжби, не само да бждатъ яки, здрави, ами сами да ядатъ. Защо човѣкъ да си мърда устата и да се мжчи? Ето на, зема зжбитѣ, туря ги въ устата си и . . . тогава слага само храна — тѣ всичко изядатъ — хрусъ , хрусъ, хрусъ и по глъщатъ.

Чудно изнамѣрване нали? Работата е еднажъ да се досѣтишъ. Стекли се съсѣдитѣ да разбератъ, какви сж тѣзи зжби. А тѣ свѣтятъ, свѣтятъ. Никого вече нѣмало да боли корема, ако има такива зжби. — Тѣ сдѣвкватъ храната тѣй хубаво! Българитѣ ядатъ повечето лукъ, чушки, ала нищо; зжбитѣ били направени отъ желѣзо, да не се изсилдисватъ. Посрѣдата имали пружина, която се навивала съ ключъ, па се туряли тогава въ уста. Виждали ли сте онѣзи играчки, които като се навиятъ съ ключе и се пустнатъ на земята, какъ почватъ да бѣгатъ, да се въртятъ, да скачатъ или да изпълняватъ нѣкаква работа? Така били направени и зжбитѣ — само че още по-изкусно. Чудно улеснение за мързеливитѣ хора; нѣма да се трудятъ, нѣма нищо. Тури изкуственитѣ зжби, па тургай хлѣбъ, месо, картофи, орѣхи, лешници и всичко друго — сжщо като на мѣлница. Много се мжчилъ Петъръ, доклѣ измисли тия чудесни зжби — три години тъкмо не ялъ, не спалъ, идѣло му нѣкога да полудѣе, ала най-сетнѣ достигналъ цѣльта си.

Веднага далъ обявление по вѣстниците: „българинъ изнамѣрвачъ на нови зжби“. Втурналъ се свѣта да дири изнамѣрвача.

— Какво се чудишъ, дѣдо Данаиле? Така, така прокопсватъ хората! Пари, пари почнали да се си-